

ΤΟ ΒΑΡΟΜΕΤΡΟΝ
ΤΟΥ ΕΡΩΤΟΣ

Πᾶς θροτὸς ἐδοκίμασεν η δοκιμάζει
ἀπαξ τούλαχιστον ἐν τῷ διαστήμα-
τι τῆς ζωῆς του τὴν κακὴν ἔκείνην
νόσον τὴν δνομαζομένην «Ἐρως.» Λέ-
γουσιν οἱ φυσιοδίφαι ὅτι η μάργα-
ρος ἔστι νόσος τῆς κογχύλης τὸ κατ'
ἔμε λοιπὸν δὲ ἔρως ἔστιν η μάργαρος
τῆς ψυχῆς. Τοιαύτη δὲ καὶ τοσαυ-
τη εἶναι η ἐπιρροὴ τοῦτο τοῦ εὐ-
λογημένου ἔρωτος ἐφ' ἡμῖν, ὅστε ἐν
παντὶ τόπῳ καὶ χρόνῳ φέρομεν ἔγκεχα-
ραγμένα ἐπὶ τοῦ ἡμετέρου προσώπου τὰ
σημεῖα αὐτοῦ. Ἀλλὰ τοῦτο δὲν ἀρκεῖ
διότι τὰ σημεῖα μόνα δὲν θὰ εἰχον
καὶ μεγάλην σπουδαιότητα. Πᾶσα η-
μῶν ἐνέργεια, πᾶσα λέξις, πᾶν σχῆ-
μα, πᾶν βλέμμα, κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ
ηττον, ἀπορρέουσιν ἐκ τοῦ εὐλογημένου
μαργαρίτου, καθ' ὃν ἔσμεν εὑθεῖς η
κατηφεῖς, ἀγαθοὶ η κακοὶ, ὥποι η δ-
ξιθυμοὶ, δραστήριοι η ἀδρανεῖς. Συν-
ελόντι εἰπεῖν, ἀρκεῖ νὰ ζήσωμεν ὀ-
λίγα ἔτη εἰς τοῦτον τὸν ἀχρεῖον κό-
σμον, ἀρκεῖ νὰ φυσιολογήσωμεν κατὰ
τὸ μᾶλλον καὶ ηττον ἐμβριθῶς ἐφ'
ἡμῖν αὐτῶν η ἐπὶ τῶν δυοίων μας,
ὅπως πεισθῶμεν ὅτι δὲ ἔρως ἔστι τὸ
ἀληθὲς βαρόμετρον τοῦ ἀπτέρου καὶ
δίποδος τούτου ζώου ὅπερ ἀνθρωπος
καλεῖται. Ἐξέλθεται ὀλίγον τοῦ ὑμε-
τέρου δστράκου, οἰκόνιοι κοχλίαι, οἰτινες
φαίνεσθαι ὑδελυσόμενοι τὸ στίλβον τῆς
ημέρας φῶς, καὶ προσέλθετε εἰς μέρος,
ὅπορ συνεχέστερον συρρέει δὲ οὕτω καὶ
λούμενος κομψοπεπτῆς ἔκεινος κόσμος,
χάριν τοῦ δποίου καὶ παρὰ τὸ Σόνταγμα
ἀληθεῖς καὶ μόνοι ιεροὶ καὶ ἀπαραβί-
αστοι εἰσὶν δὲ πάπτης καὶ δὲ πλαστο-
κόμοι, ἔξαιρουμένων τῶν ημερῶν, καθ'
δὲ οὗτοι οἱ τοῦ συρμοῦ ιδύντορες πα-
ρουσιάζονται ἀποτόμως κρατοῦντες ἐν
ταῖς χερσὶ λογαριασμὸν μήπω ἔξοφλη-

θέντα. Άς πορευθῶμεν εἰς τὰς λεωφό-
ρους, καὶ δὲ δρυθαλμοβολήσωμεν ἐπ' δ-
λίγον δεξιὰ τε καὶ ἀριστερὰ ἄνευ προ-
μελέτης καὶ ὑπὸ μόνης τῆς τύχης ἀ-
γόμενοι. Βλέπετε ἔκεινην τὴν ὁραταν
δεσποινίδα νωχελῶς ἀναπαυομένην ἐπὶ
τῶν μαλακῶν προσκεφαλαίων ἢ τοῦ δ-
χάμιατός της ; . Εἴχει τὸ ήδος φεμβόν
οὐδὲ ὅμως καὶ σκυθρωπόν· φαίνεται
σκεπτομένη περὶ τοῦ μέλλοντος η ἀ-
ναπολοῦσα τὸ παρελθόν· οἱ δρυθαλμοὶ καὶ
η ψυχὴ αὐτῆς πλανῶνται τῇδε κάκετη-
σε ἀσκόπως, ἀκουσίως· θὰ τὴν ἐνο-
μίζετε δοσίαν ἐν ἔκειτάσει ἄνευ ὅμως
τοῦ θαυματος τῆς ἀπὸ τοῦ ἐδάφους
ἀνυψώσεως. Τί δηλοὶ τοῦτο ; . . . Εὔ-
κολος η λύσις τοῦ αἰνίγματος. Ἐκλει-
σσε, χθὲς παλαιάν μερίδα μετὰ ἔραστοῦ
καταστάντος πληκτικοῦ δικαίου
εἰσέτει ως πρὸς τὴν μεταξὺ τῶν
πολλάν μνητήρων ἐκλογὴν τοῦ διαδόχου
του. Ἀλλ' ἐνῷ διαλεγόμεθα, αὐτῇ παρηλ-
θεὶ καλὸν κατεύδοιν.—Ω! ίδοι γερόντιον
Ζωηρὸν καὶ ἀκμαῖον, ὑποκύρπτον κομ-
ψὴν φενάκην διπονουργὴν πῖλον, καὶ
ὄπερ μιδιῶν δεικνύει δύο ώραίς σει-
ράς δδόντων, ὃν δύναται νὰ καλέσῃ δικαι-
ωματικῶς ἔχατὸν νόμιμον κτήτορα. Τί δη-
λοὶ τηλικαύτη ἀγαλλίασις; . . . Εὐκόλως
δυνάμεθα νὰ τὴν μαυτεύσωμεν. Πολυμήχ-
νος τις σειρὴν, ἦν δ ἀγαθὸς ἀνθρωπος
διπινῶνς ἐργολαβίζει πρὸ ἔτους, ὑπε-
τονθρυσεν εἰς τὸ οὖς του μίαν λέξιν—
Ἐλπίζε! — Η μαγικὴ ἔκεινη λέξις ὑπε-
δάυλισεν εἰς τὴν καρδίαν του ἀπα-
σαν τὴν νεανικὴν ζέσιν, ως θὰ ἔλε-
γεν δ Ἀλφρέδος ἐν τῇ Τραβιάτῃ
ἄδων τὴν μονομδίαν του. Καὶ ἔκεινος τὴν
πιστεύει; .. Οχι δά... Βεβχίας! Καὶ
ἐάν τυχόν αὐτη η ἀγαθὴ γενεὰ τῶν εὐπι-
στων ἔξελειτε, τί θὰ ἀπεγίνετο δ κόσμοι; Οι
βλάκες εἰσὶν η ώραιοτέρα καὶ ἐ-
πωφρελεστέρα ποικιλία τοῦ ἀνθρωπίνου
γένους. Πρόσεξε! .. Πρόσεξε! Τι συ-
νέβη; .. Πᾶς; δὲν ιδετε; .. Ο δυ-
στυχής προσέκρουσε, καὶ μικροῦ δεῖν
ἐκυλινδεῖτο ἐπὶ τοῦ ἐδάφους Ἀποτέ-

λεσμα Βεβαίως μυωπίας. Όχι, ἀποτέλεσμα μετεωρίζουμένης ρινός. Πού ; . . Εἰς τὰ παράθυρα τῆς σειρήνως. Αὗτη κάθηται ἐκεὶ φιλομειδῆς καὶ πολυθέλγητρος χωρετῷ αὐτὸν ἐπιχαρίτως, πλὴν νεύει αὐτῷ διὰ τὴν μήτηρα εἶναι εἰς τὸν οἰκον καὶ διὰ τὸν ἀλλοίμονον ἐὰν ἐννόηθωσι τὰ βλέμματά του ! . . Πράγματι ὅπισθεν τῶν παραπετασμάτων φαίνεται οὐαί τις, πλὴν ἡ κατατομὴ τῆς σκιᾶς ἐκείνης μοὶ ἀποκαλύπτει τὴν στολὴν ὑπαξιωματικοῦ τινος τοῦ ἱππικοῦ. Ισως εἶναι ἀδελφός τις. . . Άς τὸ ἐλπίσωμεν ! Οἴμοι ! . . Όποια ἀπαισία ὅψις παρίσταται ἐνώπιον τῶν δρθαλμῶν μας ! Όχραὶ καὶ ἀτημέλητος παραφδία τοῦ Ιακώβου Ὁρτις πυῦ τρέχεις ; . . Πρὸς τὴν θάλασσαν. Άς φύγωμεν ! . . Μὴ ἀμφιβάλλετε δύως φθάσας εἰς τὴν ἀκτὴν, θὰ ἐπιστρέψῃς ἡ λίαν προκεχωρημένη ἐποχὴ δὲν ἐπιτρέπει ψυχρὸν λουτρόν ! . . Άλλα τί τῷ συνέδη; Καὶ πάλιν τὰ συνίθη. Δὲν εἴναι ἡ εἰκοσαετῆς καὶ εἶναι ἡδη γέρων Προεδρίη, καὶ δὲν μελετᾷ ἡ τὴν αὔτοκτονίαν καὶ τὸν τάφον. Μελετᾷ δὲ πάντοτε χωρὶς νὰ ἀποφασίσῃ. Κρύμα! . . . Θὰ εἴχομεν ἔνα βλάκα διλιγώτερον καὶ ἔνα προταγωνιστὴν περισσότερον. Δυστυχεὶ Ἱάκωβος ἐν γελοιογραφίᾳ ! . . . Ήθέλησε νὰ κενώσῃ τὸ κύπελλον τοῦ ἕρωτος μετὰ μεγίστης ἀπλησίας, δὲν ἐστάθμισε τὰς δυνάμεις του οὔτε τὴν λεγὺν τοῦ ποτοῦ καὶ ἐβακχεύθη. Δέγω ἐβακχεύθη καὶ οὐχὶ ἐμέθυσεν ἀλλοίμονον ἐὰν μὲν ηκουεν ! . . Ή λέξις αὕτη θὰ τῷ ἐφαίνετο λίαν πεζὴ καὶ χαμαζήλος, υἱὸς σχεδὸν πρὸς τὴν μετάρσιον αὐτοῦ δόδυνον ! Όταν ἡ μέθη παρέλθῃ, θέλομεν τὸν εὔρει ὑπάλληλον ἐν γραφείῳ καπνίζοντα καλὸν σιγαρεν· ἐπιμελῆ δὲ καθά τὴν κέμην χωριζομένην ἐν μέσω τῆς κεφαλῆς καὶ μυροβούλουμένην ὑπὸ πνεύματος κινναμώμου. Καὶ οὕτω καθεξῆς. Εἶπι παντὸς προσώπου δύνασθε ν' ἀναγνώστε τὴν ἐπιρροὴν τοῦ τυφλοῦ παιδός, διὸ ἡ μακρίτις Ἀρχαδία ἔξυμνησεν, ἔσχολασσεν

καὶ οἵονεὶ διεστάλαξε, διὰ τοῦ ἴδανικοῦ σταλακτῆρος τῆς ψυχολογικῆς διερευνήσεωθ. Όταν λοιπὸν ὀφείλητε νὰ διαπραγματευθῆτε μετ' ἀνδρὸς ἢ γυναικός, ἔρευνατε πάντοτε ἐν τοῖς δρθαλμοῖς αὐτοῦ ἢ αὐτῆς τὸ βαρόμετρον τοῦ ἔρωτος· ἐὰν τὸ βαρόμετρον ἀγγέλλῃ καλόν, καὶρόν προχωρήσατε καὶ θαρρεῖτε ἐπὶ τὴν αἰσίαν ἐκβασιν τῶν διαπραγματεύσεών σας· ἀλλ' ἐὰν τὸ βαρόμετρον ἐμφαίνῃ θύελλαν, ἀλλάξατε δρόμον, διότι κινδυνεύετε νὰ χάσητε ἀνωφελῶς τοὺς λόγους σας.

(ἐκ τοῦ Ιταλικοῦ)

Γ. Ι. Τ.

ΠΟΙΚΙΛΑ

ΙΣΤΟΡΙΑ ΦΙΑΛΗΣ

ἢν αὐτὴ ἡ ίδια ἀφηγεῖται.

Είμαι σχεδὸν πεντηκοντοῦτος, νέα δηλ. ἀκόμη, ως θὰ ἔλεγεν ἡ κυρία P, *** πλὴν ἵδεται καὶ γένος ἔγγωρ, κατὰ τὸν ἀθάνατον Ραψώδον· διηλθον ἀπὸ τὰς χεῖρας πολλῶν καὶ διηπρέπης διαφόρους κυρίους ! . . . Διέπρεψα ἐν τῇ ἀνωτάτῃ τάξει τῆς κοινωνίας, καὶ συχνάκις κατέπεσον εἰς τὴν κατωτάτην. Οτὲ μὲν ὑπερήφανος, καθὸ ἐμπεριέχουσα ἔξαιρετον οἶνον, δὲ δὲ ταπεινούμενη καθὸ μὴ ἐμπερικλείουσα ἢ μέτριον στεμφυλίτην, ἐδοκίμασα πάσας τῆς τύχης τὰς περιπετίες, καὶ δὲν δύναμαι ν' ἀντιστῶ εἰς τὴν ἐπιθυμίαν τοῦ ν' ἀφηγηθῶ τὴν ιστορίαν μου, ήτις, ἐλπίζω, θέλει τέρψει τὰς ἔραταινάς ἀναγνωστρίας τοῦ Ζακυνθίου Ἀγθώνος καὶ χρησιμεύσει συνάμα διαθήμα εἰς τὰς ἀδελφάς μου.